

Svatá Hora

5

2012

ročník
XLIX

Duchovní slovo • Rozhovor s Martinou Jechortovou • Chórové varhany na kůr

Buď pochválen za smutek podzimu a zimních večerů,
které probouzejí tím radostnější očekávání jara.
Noc lidstva čekajícího na vykoupení končí.
Přijď osvoboditeli a osvobod' mne.

A. Pereira

OBSAH

Úvodník

Inverze **3**

Naše pravidelné otazníky

Rozhovor s M. Jechortovou **4**

Ze Svaté Hory

Chórové varhany na kůr? **10**

Zprávy ze Svaté Hory **11**

Česko-německý varhanní festival
završen **12**

Ohlédnutí –
– ze starých čísel časopisu **13**

Listárna **17**

Pozvánka na benefiční koncert **18**

Spiritualita

Pozvánka do Svaté země **19**

Duchovní slovo **20**

Kristus – pastýř a král **22**

Informace

Exercicie, poutě, bohoslužby **25**

**Fotografie
na titulní straně
časopisu:**

Momentka z koncertu
oratoria R. Rejška
na Svaté Hoře

Fotografie v časopise:
archiv Svaté Hory

Inverze

Při pohledu na toto číslo časopisu se mi opět zdá, že je v něm dosti o hudbě, snad zas až příliš. Skoro to vypadá, jako by toto téma i ve skutečnosti zabíralo v dění na Svaté Hoře větší díl... Abych se od tohoto dojmu způsobného snad mou profesní orientací oprostil, říkám si: alespoň ten úvodník, chlapče, musíš napsat o něčem jiném. Odvrhuji tedy původně zamýšlené velké téma – sbírku na stavbu varhan – a uchyluji se k tématu podzimnímu a svým způsobem ekologicky se tvářícímu – inverzi. Ostatně inspiruje k němu i sousední levá strana obálky s krásným pohledem na podzimní zbarvení jedné z vodních ploch brdských lesů – Pilskou nádrž.

Inverze je slovo prostého významu – znamená převrácení. Obvykle jej užijeme, pokud nás v nížině trápí mlha, zatímco horalé si užívají vyšších teplot a více slunce než my. Přes převažující povětrnostní použití tohoto termínu by nám však v této podušičkové době blížícího se adventu mohl příměr inverze poněkud neobvyklým způsobem přiblížit i stále dokola se opakující napomenutí směřující k našemu obrácení: i my se totiž často nacházíme ve stavu inverze. Namísto slunečného počasí, v němž na vrcholku hory upíráme radostně svůj zrak a touhu k nebi, v nás mnohdy vládne vlezlá vlhká mlha doprovázená lehkou depresí a pocity na spaní. Při pohledu na občas velmi nevládné podzimní počasí (které, jak jsem nedávno slyšel, je prý velmi dobré na pleť) si tedy můžeme říci: nespi, ale vyjdi vyš, kde není mlha, ale slunce.

Tak vnitřní paprsky můžou naším prostřednictvím prozářit nejen mlhu podzimního dne, ale také mlhu stále více šeredně šedého „moderního“ života, umně se skrývajících za stále pestřeji osvětlenými večery současných podzimních měst.

Pavel Šmolík

Poutníkům se

Martina Jechortová

Vzpomínky na soukromé hodiny náboženství, začátky na Svaté Hoře, láska k cizím jazykům, radost z tance, práce všeho druhu, to vše obsahuje rozhovor se ženou, která vede Svatohorské poutní muzeum, v jehož kanceláři jsme si jednoho říjnového odpoledne povídali.

Kdy jste přišla poprvé na Svatou Horu a jak to tady na Vás zapůsobilo?

Nepamatuji si, kdy jsem sem přišla poprvé, ale podle rodinného alba, ve kterém jsem našla nějaké fotografie z rodinných křtin, kde jsem jako dítě vyfocená, to mohlo být asi v mých čtyřech letech. Pak si pamatuji až návštěvy v dospělosti, kdy jsme sem jezdili s babičkou a opět na křtiny, svatby, poutě s rodinou. Pocházím z Dobříše a s rodiči jsme jezdili do kostela na druhou stranu, do Prahy na Lhotku.

Pak jsem na Sv. Horu přišla v roce 2003, kdy mi P. Stanislav Příbyl nabídl práci.

Říkala jste, že jste jezdili do Prahy na Lhotku. Patří Lhotka mezi místa, kam se ráda vracíte?

Kostel Panny Marie Královny Míru na Lhotce je pro mne takovým druhým domovem. Pater Vladimír Rudolf byl přítel naší rodiny a mne připravoval k prvnímu svatému přijímání, biřmování, manželství, prostě duchovně jsem „odchovaná“ Lhotkou. Tatínek opravoval panu faráři auto doma v garáži a on mne v „mezičase“ učil soukromě náboženství. Takový jsem měla luxus. Na Lhotce mám dodnes rodinné přátele.

Když jste sem v roce 2003 nastupovala, měla jste nějakou představu, co Vás tady všechno čeká?

Představu jsem neměla a myslím, že ji neměl ani Stanislav, protože mi nabídl, že tady něco budu dělat. Měl zapůjčené nějaké materiály ze státního archivu, a tak jsem začala tím, že jsem celé dny skenovala fotky a dokumenty a ukládala je

snažím vyhovět

do počítače. Později se moje práce rozrostla o úklid kláštera a přilehlých prostor. Pak jsem také nějaký čas dělala pomocnou kuchařku. Posléze mi P. Stanislav nabídl, abych se starala o exerciční dům, takže jsem do své práce ještě zahrнула exerciční dům. A nevím už, za jak dlouho mi nabídl, abych se starala o muzeum.

Takže Vaše pozice vykrytalizovala postupem času. V čem spočívá Vaše činnost dnes?

(hluboký nádech) Dnes se starám o chod exercičního domu, což zahrnuje vyřizování a přijímání přihlášek na exercicie, občas také hledání a přemlouvání přednášejících, pak exercitanty a přichozí osoby i fyzicky přijímám, tedy zajišťuji chod ve spolupráci s kolegyní Janou. Dále se starám o prodejníčku na Svaté Hoře, aby bylo co prodávat, aby tady byly zajištěny služby u kasy, když tu nemohu být já, objednávat průvodce na směny, potvrzuji objednávky prohlídek. Víc mě teď nenapadá. Takový „Ferda mravenec – práce všeho druhu...“

K starosti o exerciční dům patří i program. Jak vypadá každoroční sestavování plánu exercičií? Leží to celé na Vás?

Většinou se skupinami, které sem jezdí pravidelně, se při jejich návštěvě rovnou domluvíme na další termín, pokud chtějí, takže se nám kalendář postupně zaplňuje.

Pak je třeba pohlídat, aby se různé akce nekryly s většími poutěmi, protože když je na pouť třeba sto lidí na jídlo a lidé se musí vystřídat v jídelně, nemohou být zároveň exercicie, aby nenastal nějaký kolaps. A potom plánujeme s místními kněžími naše vlastní exercicie, které budeme pořádat, kdo kdy má čas a jaké téma zvolí. To vše se musí odehrát do konce listopadu včetně tisku, protože kalendář akcí se vydává k první neděli adventní. Znamená to, že je potřeba oslovit některé známé kněze, kteří k nám jezdí, nebo zjistit ve spolupráci s P. Němečkem, jestli domluví i jiného exercitátora na některé exercicie.

Když Vám někdo dá nějaký tip na dobrého exercitátora, zkusíte ho oslovit?

Kněze, se kterým se osobně neznám, většinou neoslovuji. Snažím se, aby ho oslovil ten, kdo se s ním zná, aby to bylo osobnější. Je to lepší než mailem či telefonicky žádat o přednášky.

A co když exercitátor z nějakých důvodů nemůže přijet? Co se děje potom? Máte někoho v záloze?

Také se takový případ několikrát stal. Musíme to samozřejmě vyřešit operativně. Snažím se, aby se exercicie či jiné akce, které jsou naplánované a inzerované rok dopředu, pokud možno nerušily. V takovém případě se rychle hledá náhrada, prosí se někdo z blízkých, aby zaskočil... Je to však složité, většina kněží má kalendář naplněný hodně dopředu a je pak těžké najít skulinku pro termín, který my si přejeme, a k tomu dodržet téma, které je ohlášené.

Každopádně můžeme říct, že komunikace je základ Vaší práce. Dokážete si vybavit největší trapas, který jste v rámci komunikace s exercitanty, poutníky či návštěvníky zažila?

(smích)

Každý den přináší nové situace a nová řešení. Málokdy to, co je naplánováno na určitou hodinu s určitými lidmi, vyjde tak, jak je to naplánováno. To se pak řeší

na místě, jak to jde. Buď skupina přijede pozdě, dřív, nemají kněze, sejde se víc skupin, nebo nechtějí prohlídku, když na ně čeká průvodce a podobně. Nejvíc mi asi utkvěla v paměti komunikace s německou skupinou o letošních prázdninách, kdy došlo k nedorozumění. Mysleli si, že zaplatí 80 Kč (jedno cizojazyčné vstupné) za celý autobus. S mými jazykovými schopnostmi jsem se jim snažila vysvětlit, že ceníky jsem jim posílala při objednávce a že ceny jsou v prodejně také vyvěšeny. Že cenu podle kurzu přepočítáváme na euro a znásobením počtu osob vyjde celková částka. Bylo to velice složité a nepřijemné. Nakonec to dopadlo tak, že všichni zaplatili, prohlídka proběhla v pořádku a ještě přišli poděkovat za hezký výklad. Člověk, se kterým jsem tady jednala, neměl všechny ty informace, které jsem s potvrzením jejich objednávkou posílala mailem zpět. Milé mi to nebylo.

Takže ve Vaší pozici musí být člověk hodně ozbrojen trpělivostí, že? Necháte se lehce vyvést z míry?

Já doufám, že ne. Ale sama na sebe se v té chvíli podívat nedokážu, takže nevím, jestli nemám nějaký zoufalý výraz ve tváři, ale snažím se zachovat klid i za cenu mírně pocuchaných nervů, a to pocuchaných ještě celý další den. (smích) Snažím se to i učit tady kolegy u pokladny a průvodce, aby vždycky slušně všechno vyřídili a své si mysleli až za dveřmi.

Co se týče té cizojazyčné komunikace, já jsem Vás slyšel před týdnem docela solidně „šprechtit“ a opravdu jsem žasnul nad tím, jak plynule mluvíte. Byla to jedna z podmínek pro to, abyste mohla vykonávat práci pro svatohorské muzeum?

Tenkrát, když jsem tady začala, na mě podmínky kladeny nebyly, protože jsem se musela rozhodnout během pár dnů a vlastně mě o tu práci žádal P. Stanislav. Prakticky to byla opačná situace, kdy já jsem o tuto práci nežádala, ale byla jsem do toho vhozena. Protože už je to hodně let, myslím si, že potom jsem začala znovu chodit na jazykové kurzy a znovu obnovovat své jazykové neznalosti ze střední školy a v těch kurzech pokračuji dodnes. Jinak bych se bála otevřít pus. Neumím reagovat hned a tak pohotově, jak bych chtěla.

Nastupovala jste sem v roce 2003 a musela jste se tedy vrátit k cizím jazykům. Když člověk nastupuje do nějakého nového zaměstnání, musí se učit spoustu nových věcí. Co všechno, kromě jazyků, jste se musela učit Vy?

Všechno. Seznámit se s církevní problematikou, s tím, co po mě lidi můžou v kostele, na farnosti nebo na poutním místě chtít. Do té doby jsem nic takového nedělala. Pracovala jsem jako účetní v automobilovém průmyslu a jediným předpokladem k tomu, že bych to mohla zvládnout, byla asi důvěra P. Stanislava. P. Příbýl zažádal o mé zařazení mezi pastorační asistenty Arcibiskupství pražského. Později jsem byla poslána do dvouletého kurzu pro pastorační asistenty, protože k setrvání v této pozici bylo nutné kurz absolvovat.

Byl pro Vás ten kurz přínosem? Jak využíváte znalosti z kurzu ve Vaší službě?

Kurz byl určitě přínosem. Už jen těch nových informací, co jsem se dozvěděla! I když teď v některých ohledech nemohu říci „neznalost hříchu nečiní“. Probírali jsme mnoho věcí praktických i liturgických, připravovali jsme se na činnost lektora, učili jsme se, jak správně přečíst čtení, jak správně přisluhovat při mši jako laici, jak vést bohoslužbu slova i jak roznášet svaté přijímání. Lekce z kanonického práva byla také zajímavá a poučná. Při své práci na Svaté Hoře znalosti z tohoto kurzu moc nevyužívám... (Teď už přeci budeme mít na všechny tyto služby nově vysvěceného jáhna!).

I když lidé jsou různí a přání také. Nepřijdou do prodejny jen nakupovat, stalo se mi také, že jsme se při hovoru s jedním člověkem dostali k tématu svátosti smíření a dlouze jsme jen tak diskutovali. Nabídla jsem mu stálou zpovědní službu místních redemptoristů a on ji využil.

Kdybyste měla ještě někdy studovat, co by to bylo a proč?

(smích) Já doufám, že už mě nic takového nepotká, protože ty mozkové závity jsou čím dál tím starší a je to namáhavější a namáhavější. Ale zatím mě baví jazykové kurzy, protože naše slečna učitelka je velice šikovná a mně se líbí její styl učení. Vyhovuje mi to, že nás nutí neustále mluvit a učit nás reagovat. Neučíme se jen vyplňovat cvičení, ale učíme se mluvit, což tady opravdu potřebuji. Kdybych vynechala, tak pak už ty poutníky ani nepozdravím. (V době ukončení rozhovoru zavítala na Svatou Horu skupina ruský hovořících turistů. Paní Jechortová se jim ochotně věnovala a odpovídala i ruský.)

Ještě se zastavme u průvodcovské služby. Existují nějaká kritéria, která musí průvodci splňovat? Tedy jaké podmínky musí splňovat adept na průvodce?

Musí ovládat alespoň jeden cizí jazyk. V devadesáti procentech je potřeba průvodců německy mluvících, méně využijeme průvodců anglicky mluvících. Ráda bych, aby ten náš průvodce byl „obojetný“, tedy aby dovedl být u kasy a zároveň zvládal průvodcovství. Schopnosti jazykové nám u adeptů většinou vyzkouší kolegyně. Také je třeba, aby uměl mluvit, aby měl zvučnější hlas, aby dovedl překřičet skupinu padesáti lidí, aby ho všichni jasně slyšeli. Samozřejmě by měl mít organizační schopnosti, aby si se skupinou dovedl poradit, kdyby nastala nějaká neobvyklá situace.

Takže se musí naučit nejdřív v češtině text o Svaté Hoře, podívat se, kde se jak při prohlídce prochází, co se vysvětluje, kde jak se které dveře otvírají a který zámek je vzhůru nohama. Když ho to neodradí, vyzkouším adepta já česky, poté někdo i v cizím jazyce a je z něj průvodce. Snadné, ne?

Také si někdy ráda vezmete sama nějakou skupinu jako průvodkyně?

Většinou když jsou to nějací známí anebo provádím skupiny přes zimu, kdy tady byvám často sama. Jiní zaměstnanci a průvodci tady v zimním období v týdnu nebývají. Když pak přijede nenadále nějaká skupina, tak zavřu prodejnu a jdu s prohlídkou.

Kterou část Vaší práce máte nejradši?

Každá činnost má něco do sebe. Nejklidnější a nejjednodušší by bylo zavít se do kanceláře, všechno připravit na počítači a nemuset mezi tím komunikovat s lidmi. Ale ve skutečnosti to funguje tak, že pracuji a zároveň mi někdo telefonuje a zároveň někdo přijde, a tak se všechno musí umět skloubit dohromady.

A najdete si i čas na nějaké koníčky?

Snažím se najít čas na své koníčky, ale jen výjimečně mám volný celý den. Přijezdy a odjezdy poutníků a exercitantů na Svatou Horu jsou velice nepravidelné

a většinou v sobotu a v neděli. Práce v prodejně a muzeu vyžaduje čas o víkendech. Z mých koníčků mě nejvíc poslední dobou baví tancování. Chodíme s partnerem do tanečních nebo si občas zajedeme do taneční do Prahy, když je volno. A myslím, že by se za ty koníčky dalo považovat i chození do jazykových kurzů, jak jsem zminila již na začátku, protože mě to opravdu baví a беру to jako relax a ne jako trest a školu.

To na Vás bylo vidět, když jsme spolu chodili na angličtinu. Obdivoval jsem Vaše nadšení.

Jo jo, je to pro mne taková hra... Také ráda čtu, ale moc mi to poslední dobou nejde... jak vezmu knihu do ruky, usnu... Občas se sejdeme s kamarády a pokoušíme se hrát volejbal.

V rámci muzea se musí chystat v průběhu roku různé expozice, připravují se takové události a akce jako je Noc kostelů, sezónní výstavy, jezdí se na veletrhy. Kde čerpáte inspiraci pro tyto akce a pro nové expozice?

S expozicemi je to horší, protože já výtvarně nadaná nejsem, jsem spíš technický typ, takže bych dovedla rozšroubovat a sestavit vitríny, ale ne vymyslet do nich obsah. Na to tady musí být jiní kolegové, kteří přijdou s nápadem. Nebo přijde nějaká příležitost, jako bylo naposledy výročí redemptoristů nebo výstava vánočních betlémů (to si betlémáři staví sami), což jde trochu mimo mne. Organizaci Noci kostelů a větších akcí vždycky děláme v týmu, nikdy to není na mně samotné. Protože musí být nápady a čím více hlav, tím lépe. Pak to technicky dovedu dotáhnout do konce, pohlídat termíny a vytisknout potřebné materiály atd.

Říkala jste, že moc volna nemáte, ale když už to volno máte a cestujete, nepřistihla jste se náhodou při myšlence, že trpíte profesionální deformací? Myslím tím, jestli navštěvujete taková místa, jako jsou poutní místa či památky a neprovádíte tam srovnávací průzkum? Porovnáváte nabízené služby s tím, co nabízíme my?

Cíleně to nevyhledávám, ale samozřejmě když cestujeme, tak cestujeme i po církevních památkách, ale nejen po církevních památkách a tak samozřejmě srovnávám a hledám, co mají jiného nebo lepšího nebo co by u nás šlo nebo nešlo udělat. Například letos v létě jsem si dávala kafičko v Klokotech v ambitech. Přitom jsem se snažila ani neřknout lžičkou. Přišlo mi to takové zvláštní, kdybychom u nás v ambitech měli stoleček a provozovali přímo zde kavárničku? To se mi zdá už moc konzumní... A z druhého oboru (exerciční dům) zase musím říct, že když jsme někde ubytováni, tak opravdu hodně koukám na to, jak jsou umyté sprchové kouty zevnitř a podobně. (smích)

Za ten čas, co tady jste, jste určitě zažila spoustu zajímavých a krásných setkání. Je nějaká osobnost, která Vás nejvíc oslovila nebo na Vás nejvíc zapůsobila? Ať je to ze světa kultury, církve či z jiných kruhů.

To ani nevím. Ale vzpomínám si na Štěpána Raka a jeho kytarový koncert nebo houslového virtuóza Pavla Šporcla v bazilice. Pak jistě v oblasti kněžské je spousta kněží, kteří na mě pozitivně působili a působí dodnes. S nimi se mi dobře spolupracuje, vždy se dobře dorozumíme anebo si s nimi dobře popovídám. Na druhou stranu jsou i ti, se kterými cítím, že mi komunikace nejde tak lehce nebo mi dělá problémy, ale samozřejmě jmenovat nebudu.

Kdybyste se mohla setkat s nějakou osobností, kdo by to byl a proč?

Nad tím jsem nepřemýšlela. Já už jsem svůj život přeončila, můj hodnotový žebříček stojí na klidném žití, partnerském soužití a zážitkovém odpočinku. Neprahnu po tom, abych se viděla s nějakou VIP osobou, abych si koupila nové červené kolo nebo nové kozačky, které jsou „in“, ale spíš abych strávila klidné chvíle s někým, kdo je mi blízký, tedy s rodinou a přáteli.

Máte nějaké vlastní zásady, které v práci dodržujete?

Moje hlavní zásada je asi ta, že se snažím dodržet, co slíbím. Na domluvené schůzky se snažím přijít včas, pokud nemohu přijmout telefonní hovor, zavolám co nejdříve zpět. Poutníkům se snažím vyhovět v jejich přáních (ohledně ubytování, speciálních požadavků

na jídlo, prohlídek, příjezdů a odjezdů ze Svaté Hory...), i když to pro mě často znamená operativně upravit nebo změnit můj pracovní program.

Jste také činná v nadaci, která se zabývá svatohorskými schody. Můžete nám ji přiblížit?

Když odcházel P. Příbýl ze Svaté Hory, byl členem Nadačního fondu pro svatohorské schody a zvelebení okolí, tak mě zagitoval místo sebe, aby nechyběl člen. To je takové sdružení lidí, kteří se snaží nějakým způsobem řešit aktuální požadavky a problémy na celé Svaté Hoře ve spolupráci s městem a jinými dobrovolníky, kteří chtějí pomoci.

Lidé často hovoří o tom, co je nejvíc našťvalo. Já se zeptám úplně opačně: co Vám za poslední týdny nebo měsíce udělalo největší radost, co Vás potěšilo?

Smích. Tu otázku mi klade partner, když jsem unavená a vyčerpaná z nějakého jednání či situace a řeším, jak jsem to mohla udělat lépe, nebo jak by to bývalo mohlo vyjít líp. Vždycky se mě zeptá, co se mi povedlo v ten den. Jsem z toho pokaždě tak překvapená, že nedovedu odpovědět. Protože vidím jen ta negativa, co se nepovedlo, co byl problém, ale nedovedu si z toho vypíchnout, že se mi něco povedlo. V případě, že jsem měla deset předsevzetí či plánů, co udělám, a jeden z toho mi nevyšel, je to pro mě fiasco. Místo toho, abych se radovala z těch devíti povedených. V tom se stále učím.

Kdybych byl člověk, který je tu poprvé a ptal bych se, čím je toto místo zajímavé a co byste mi doporučila hledat, co byste mi poradila?

V současné době se tu dají hledat i houby, ale myslím, že Svatá Hora je zajímavá i pro člověka, který tu nikdy nebyl. Je jasné, že by se měl podívat do baziliky. Ačkoliv jsme tu také měli člověka, který se mě přišel zeptat, co tady vlastně bylo a k čemu to tady celé je. Určitě bych Vás poslala do baziliky, všechno si prohlédnout, v klidu projít a promyslet či třeba jenom si sednout a zklidnit se. Pokud tady chce někdo pobýt delší dobu, můžeme mu nabídnout ubytování v exercičním domě, stravování v klášterním refektáři, prohlídku. Může si zalistovat nebo vybrat v knihách v naší prodejně... Čistě materiálně může ochutnat teplou svatohorskou oplatku či se zahrát teplou medovinou. Může načerpat zážitky při některém z koncertů, přijít na Noc kostelů, na Příbramskou svatohorskou šalmaj či na některou z velkých poutí. Myslím, že se toho tady dá dělat dost. I procházky po okolí jsou na delší dobu.

Kdybyste byla pravidelným čtenářem časopisu Svatá Hora, který nežije v blízkosti, co byste očekávala, že v časopise můžete najít?

Myslím si, že by tam měly být informace o tom, co se chystá, aby si lidé mohli naplánovat nějaký výlet, pout' či cestu s tou možností, že se tady dá přespat, absolvovat prohlídka a tak dále. Určitě by tam mělo být i to, jaké akce se zde uskutečnily, informace pro ty, kdo jsou z Moravy či kdovíjakých koutů Čech, aby mohli mít přehled, co se tady po celý rok děje.

Vím, že lidé, kteří nepoužívají internet, čerpají z časopisu veškeré informace o konání poutí a exercicií a podle toho si také plánují, kdy přijedou.

Co byste chtěla sdělit čtenářům?

Každý je zván a to, že Svatá Hora je po celý rok otevřená každý den od rána až do večera, znamená, že je otevřená nejen pro poutníky z různých koutů světa a místní věřící, ale i pro turisty a pro ty, kdo sem jenom zabloudí, prostě pro každého.

S Martinou Jechortovou hovořil David Horáček

Proč nyní stojí chórové varhany na kůru?

Ve čtvrtek 25. října 2012 se ve svatohorské bazilice udála neobvyklá věc: nákladní automobil dovezl a pracovníci varhanářství Šlajch sestavili speciální „výtah“, s jehož pomocí se během asi šesti hodin za pomoci šesti mužů přesunuly chórové varhany na do té doby drahnou dobu prázdný svatohorský kůr, který se po jistou dobu stane jejich trvalým hostitelem. Samozřejmě, že tomuto transportu musely předcházet přípravy, které zahrnovaly vyjmutí všech píšťal (kterých je kolem šesti set), rozebrání nástroje na tři samostatné moduly (tak je ovšem konstruován), dále demontáž schodů pro sbor na kůru a přesun podia, na němž varhany v presbytáři stály a které se stalo jejich podkladem i na novém místě na kůru svatohorské baziliky. Samotné transportní práce trvaly jen něco přes dvě hodiny, poté však bylo třeba nástroj opět sestavit, vrátit všechny demontované díly a píšťaly na jejich původní místo a nástroj kompletně přeladit. Po šesti hodinách bylo vše dokončeno, a tak při odpolední mši svaté mohla již jedna ze svatohorských varhanic, paní Jana Krmášková, poprvé hrát na varhany z kůru.

Jaké však byly důvody tohoto transportu? Všechny veskrze praktické.

Chórové varhany jsou postaveny jednak jako provizorní řešení pro prostor svatohorské baziliky, kde zastávají místo velkých varhan, jejichž stavba probíhá. Poté bude jejich hlavní využití ve vnějších prostorech – u Korunovačního oltáře, kde jste je již mnohokrát, zejména o nedělích a velkých slavnostech, mohli vidět a slyšet.

Vzhledem k tomu, že svatohorský chrámový sbor zažil již několik let praxe zpívání „přes kostel“ – tedy zpěv sboru na kůru doprovázený varhanami zdola, od oltáře – nyní ji, jako sbormistr shledávám nadále nepříjemnou. Počítali jsme s tímto provizoriem tak na dva, tři roky, avšak průběh stavby velkých varhan není tak rychlý, jak jsme očekávali, a tak je třeba situaci řešit. Tedy jedním z důvodů je potřeba sjednotit místo, odkud zpívá sbor, s místem, kde je k dispozici nástroj pro jeho doprovod.

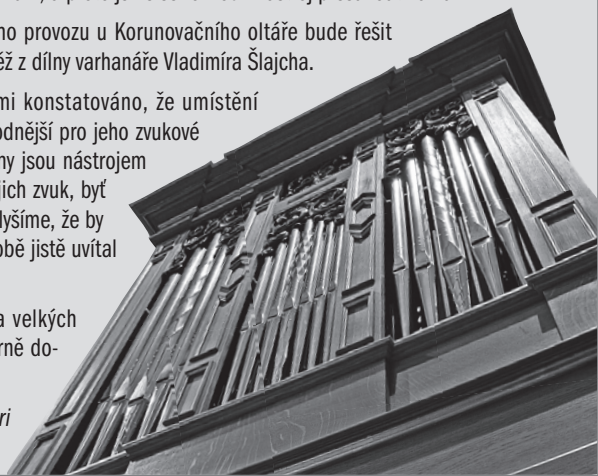
Druhým důvodem pak byl fakt, že nástroj v presbytáři, kde původně vůbec neměl být umístěn, působí poněkud cize, je poměrně velký, stojí před sochou Srdce P. Marie a současně tak zabírá prostor, který je často potřebný pro koncelebranty (vždyť kněžská setkání a exercicie, kdy v bazilice slouží mši svatou najednou několik desítek kněží, nejsou ničím vzácným). Opět je třeba říci: umístění chórových varhan v presbytáři bylo chápáno jako krátkodobé provizorium, a proto jsme se rozhodli nástroj přesunout na kůr.

Otázku doprovodu letního liturgického provozu u Korunovačního oltáře bude řešit zapůjčený malý varhanní pozitiv, rovněž z dílny varhanáře Vladimíra Šlajcha.

Po přesunu bylo všemi zúčastněnými konstatováno, že umístění nástroje na kůru je také mnohem vhodnější pro jeho zvukové vyznění. A i přesto, že chórové varhany jsou nástrojem střední velikosti, poslechneme-li si jejich zvuk, byť se nyní z kůru lépe nese prostorem, slyšíme, že by prostor baziliky opravdu již v brzké době jistě uvítal zvuk velkých varhan...

Nezbývá tedy než doufat, že stavba velkých varhan bude v co nejbližší době zdárně dokončena.

Pavel Šmolík, regenschori

Zprávy

ze Svaté Hory

- ☐ V pátek 28. září celé Česko slavilo **slavnost** hlavního patrona země, **sv. Václava**. Několik členů svatohorského chrámového sboru se též – jako již obvykle – zúčastnilo zpěvem Národní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi.
- ☐ V neděli 30. září v 10, 12 a 14 hodin zněly svatohorským náměstím zvony osobní mobilní **zvonohry** holandského carillonéra **Boudewijna Zwarta**, který byl na Svaté Hoře přítomen po deset dní svého českého turné. V jeho rámci vystoupil např. v pražské svato-vítské katedrále, ve staré Boleslavi v rámci Národní poutě apod. Svatohorské vystoupení bylo v prvním čase konání v 10.00 ozvláštěno účastí Komorního smíši sboru Dr. VI. Vepřeka, který spolu se zvonohrou a varhanami přednesl výběr z Beiaard Mis (Zvonové mše) Radka Rejška.
- ☐ Ve čtvrtek 11. října jsme zahájili **Rok víry**, který potrvá až do slavnosti Krista Krále příštího roku.
- ☐ Ve čtvrtek 18. října na Svaté Hoře probíhala **konference vyšších řeholních představených** Česka. Mešní liturgii slavili v 10.00 ve svatohorské bazilice.

Mons. Karel Herbst při slavení liturgie

- ☐ Ve čtvrtek 25. října se uskutečnil **transport svatohorských chórových varhan vzhůru na kůr**. Podrobněji na předchozí straně časopisu.
- ☐ Na svém 121. zasedání dne 27. října **výbor Matice Svatohorské** vzal na vědomí informaci o ukončení soutěže pro děti (ve věku 5 - 14 let) o nejhezčí návrh šatů pro milostnou sošku Panny Marie Svatohorské, která skončila dne 30. září. Bude následovat vyhod-

nocení soutěže porotou ve složení: Věra Langová, P. Josef Michalčík a Martina Jechortová.

- ☐ Dále Výbor přijal informaci o **ukončení veřejné sbírky** na stavbu velkých varhan. DMS bude možné odesílat nejpozději do dne 31. října 2012. Veřejná sbírka bude ukončena dne 16. prosince 2012.
- ☐ Ve dnech 1. až 3. listopadu probíhalo v kapli sv. Ignáce další **nahrávání** titulárního svatohorského varhaníka **Jaroslava Tůmy** pro Český rozhlas.
- ☐ Ve čtvrtek 1. listopadu jsme oslavili **Slavnost všech svatých**, mše svatá byla sloužena navíc též v 11.00.
- ☐ V pátek 2. listopadu, o památce věrných zemřelých, nezaznělo při odpolední mši svaté tradiční requiem, ale vybrané **pohřební antifony P. K. Břízy**. Po této mši svaté následovala pobožnost v dušičkové kapli.

Speciální „výtah“ pro varhany v bazilice

Česko-německý festival varhanní hudby

završen

Posluchači jednoho z posledních koncertů

Zářijovým koncertem v bavorském Bodenmais byl završen Česko-německý festival varhanní hudby 2012, který přinesl celkem 7 koncertů spojujících obě země nejen místy konání, ale také národnostmi skladatelů a interpretů, jejichž hudba v rámci tohoto festivalu zaznívala.

J. Hovorková předává květiny doc. J. Tůmovi

Česko-německý festival varhanní hudby 2012 pořádala od 15. června do 21. září Matice Svatohorská, občanské sdružení přátel a dobrodinců Svaté Hory. Svatá Hora byla zároveň centrem festivalu, kde proběhly tři koncerty, z toho dva během nejvýznamnějších svatohorských slavností Korunovace a poutní slavnosti. Zahajovací koncert se konal v kostele sv. Kajetána v Nerudově ulici v Praze. V Německu byly festivalové koncerty uspořádány v obcích a městech ležících v bavorském přhraničí: Lam, Kollnburg a Bodenmais. Bodenmais, který je podobně jako jiná místa Bavorského lesa proslulý těžbou stříbra a výrobou skla, hostil závěrečný sedmý koncert festivalu.

Festivalové koncerty, kterých se zúčastnilo celkem na 800 posluchačů, obohatily hudebně-kulturní nabídku v místech konání. Festival propojil jednotlivá místa, která zároveň leží na poutních cestách. Pojátkem mezi nimi byla hudba, která nezná hranice a je cestou k porozumění mezi národy. Konkrétně to byla hudba varhanní, která je neodmyslitelně spjata se sakrálními prostory. Návštěvníci, mezi nimiž nechyběli ani zástupci veřejného života, měli možnost poznat v rámci festivalu různá místa, jejich krásy a pamětihodnosti, jak v ČR, tak Německu, slyšet různé varhanní nástroje a naslouchat dílům českých i německých autorů v podání českých i německých, většinou mladých, interpretů.

Poděkování patří všem, kteří jakýmkoli způsobem přispěli k uskutečnění a naplnění myšlenky Česko-německého festivalu varhanní hudby 2012 a napomohli tak česko-německému porozumění. Především dobrovolníkům z organizačního týmu, interpretům a partnerům projektu: Česko-německému fondu budoucnosti, Městu Příbram, Ministerstvu kultury ČR, Římskokatolické farnosti při kostele Nanebevzetí Panny Marie Příbram - Svatá Hora; Římskokatolické farnosti Bodenmais, Římskokatolické farnosti Lam, Římskokatolické farnosti Kollnburg, Sacromontaně s.r.o. a Pražské provincii Nejsvětějšího Vykupitele.

Jana Hovorková

MARIÁNSKÝ VĚSTNÍK * AVE MARIA *

ROČNÍK II.

LISTOPAD 1946.

ČÍSLO 11.

Josef Jelen

PLAČÍCÍ MADONĚ.

Sto let se skláníš od hvězd k zemi,
 Smírkyně hříšníků,
 skrývajíc marně za dlaněmi
 zrak zaslzený —
 a v němém. výkřiku
 lká láska ženy
 k božskému Zenitu . . .

Sto let se skláníš v tichém pláči
 s pohoří věčnosti
 v údolí slz, kde símě dračí
 prorůstá z temna
 k Prameni milosti — —
 Tvá ruka jemná
 je štítem slabosti!

Sto let se skláníš, Požehnaná,
 s poselstvím pokání . . .
 Vichřicí války zbičována,
 Tvá země sténá
 a do Tvé ochrany,
 jsouc opuštěna,
 skrývá bič pohany.

Synové vyhnání
 voláme k Tobě:
 Nakloň se ke svým dětem,
 ať zazní celým světem
 a v každé době
 dík naší záchrany!

Milosti bl. P. Marie svatohorské.

Tuberkulosa plic.

Loňského roku jsme vám psali a prosili o modlitbu za naši dceru, která byla těžce nemocná s plícemi. Tuberkulosa velmi pokročila a co horšího, část plic byla přirostlá k pohrudnici. Nemocná stále pokračovala, slábala a delší dobu již ani hlásky neproduvila. Léčení ve válce bylo špatné a nejhůře bylo v době revoluční. Tehdy upadla chvíle-

mi i v zoufalství. Když přišla do sanatoria, nechtěli s ní již nic začít, je prý již pozdě. K naší jakési útěše nám bylo řečeno, ať se modlíme, zde že je lidská pomoc nejistá. V této beznadějně záležitosti jsme se utekli s důvěrou k Matičce Boží, která je našim jediným útočištěm, a prosili jsme za uzdravení. Operace, které se konečně chopili lékaři, byla zdařile vykonána. Potom násle-

dovala druhá a třetí operace, všechny při plném vědomí. Horečky přestaly a sami lékaři žasli, jak se to vše pojednou obrátilo. Nemocná nejen že dnes mluví, ale má plíce zaceleny a těší se ze svého uzdravení. Uvádím to pro povzbuzení čtenářů „Ave Maria“, i abych s celou rodinou vyjádřili Paně Marii svatohorské své vřelé díky.

A. L. z Krkonoš.

Hostec kloubní.

Již delší dobu trpím kloubovým reumatismem. Léčení po dva roky nevedlo k žádoucím výsledkům, ba nemoc se zhoršila tak, že jsem se s velkými bolestmi sotva vlekla po světnici. Bylo nutno do nemocnice. S důvěrou jsem tiskla obrázek Panny Marie s ústřížkem a vzývala ji o pomoc. Moje prosby nebyly marné. Lékařská pomoc vedla konečně k cíli a po čtyřech týdnech léčení jsem již docela zdráva. Vzdávám tímto své upřímné a vroucí díky Pánu Bohu a Matičce svatohorské. B. H. z R.

Poděkování.

Veřejné a vroucí díky vzdáváme Matce Boží svatohorské za uzdravení svého syna, u něhož napočítali lékaři asi 9 vážných chorob jako komplikací. Jeho tříměsíční pobyt v nemocnici B. nás stavěl do velikých starostí. Těžká obrna dýchacích cest, ztráta hlasu a jiné závažné věci nás vedly k nohám Matičky Boží, která vyprosila na největším Lékaři pomoc. Vzdáváme jí zde díky a připojujeme vděčnost za pečlivé ošetřování pp. docentům Procházcevi a Hruškovi, kteří svými zákroky přispěli k tak nevšednímu uzdravení.

Fr. a Kat. Královi, Příbram.

Nešťastný pád.

Na hod Boží svatoodušní začala muže silné bolet hlava. Bolesti se stupňovaly, dostavilo se i zvracení, které se opakovalo. Druhý den jsme jeli k lékaři, třetí den už do nemocnice. Před měsícem jel na kole, spadl na řetízky, proto chtěl seskočit, ale upadl na pravý spánek. Zůstala mu po pádu jen malá modřina, a to bylo vše. Proto když

hlava začala až po měsíci bolet, nikdo si na pád ani nevzpomněl. Druhý den jsme se tázali p. primáře, jak je to s nemocí. Odpověděl, že jeho stav je velmi vážný, stále že jest v bezvědomí, nesmí být rušen

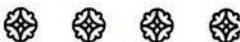
† p. Aug Čížek,
starosta příbramský a člen Matice svatohorské.

atd. Přivezli jste ho pozdě. — Ošetřující sestřička mě trochu potěšila, když řekla: lékaři léčí, ale Pán Bůh uzdravuje. Proto jsme se v mysli obrátili k tobě, Matičko svatohorská. Dali jsme ho zaopatřit svátostmi umírajících. Roušku od Matičky svatohorské jsem mu vložila pod hlavu, odevzdali jsme ho do vůle Boží a odcházeli z nemocnice. Uplynulo 9 dní a bylo nám sděleno, že je to stále stejné. Doporučili nám odborníka v plzeňské nemocnici. I byl převezen do Plzně. Stav byl vážný a převoz to vše ještě zhoršil. Už bylo vše ztraceno, všichni se vzdávali naděje. Neurologický nález zněl: pozdní nitrolebeční krvácení meningeální oblasti kmene a lehký haema-

tom subdurální na konvexitě v levo; těžký komatosní stav a dlouhotrvající alterace psychická. — Při opětné návštěvě nemocnice ukázal p. primář na roentgenový snímek a vysvětloval stíny, které prý znamenají krvácení do mozku, snad i nádor. Co tedy podniknout? Operaci hlavy? A vydrží to? Odpovídá: Ještě počkáme. Po návštěvě jsem spěchala k sv. Janu a tam před sochou P. Marie Bolestné jsem se vroucně modlila. Ležel tři týdny v bezvědomí, pak nastal

náhly obrat, vše se vůči mně lepšilo a za další tři týdny byl propuštěn z nemocnice. Sám pan primář podotkl: Už jste byl jednou nohou v hrobě. A my pevně věříme, že zde zasáhla vyšší pomoc. Dnes je muž na tolik zdrav, že koná skoro všechny hospodářské práce. Proto přicházíme poděkovat bl. Panně Marii svatohorské, že nás v těchto úzkostech o zdraví hlavy naší rodiny vyslyšela.

Němcovi z Chodska.

Litanie Loretánské.

Pane, smiluj se nad námi, Pane, smiluj se nad námi, Kriste, smiluj se nad námi.

Bloudilo lidstvo již tisíce let,
zamčeny dveře mu ráje —
údělem bídý mu, co jich zná svět,
byly mu průvodcem stále.

Kříže a nouze věrně s ním kráčí,
kletba jen všude — v patách hřích —
v potu svém vlastním světem se vláčí,
a neví, jak se zbavit z nich.

Ztracena věčnost — Bůh Sám se hněvá,
kdo sejme kletbu, bědy, kříž —
samo té síly lidstvo víc' nemá —
kleslo příliš hluboko již.

— — —

A tu Bůh Věčný k záchraně lidí
volí si Pannu zvláštních krás —
něžnou a prostou dědičné viny —
ze které září něhy jas.

Bez poskvrn Panna, krásná a čistá —
světu by spásu dala zas' —
Matkou se stala Beránka — Krista —
dveře ráje otvírá v ráz.

Ó, Smilování, jak Tě chápat' jen,
jež, Bože, Jsi tím lidem podal,
že Vlastní Syn Tvůj nebyl ušetřen,
a z lásky k nám's Jej obětoval.

On Tělem stal se, bydlil mezi námi —
svět celý objal lásky pažemi —
na kříži pněl - Svou hlavu k nám tu sklání,
my smrti Jeho došli spasení.

Ten Věčný Bůh — Jenž v nebi trůnil,
od věků s Otcem míval Svůj tam stan —
k nám s nebe snes' se, by ty bědy stlumlil
a za náš hřích, by zemřel světa Pán.

Ó, Bože Věčný, dejž mně v této chvíli,
ať srdce láskou k Němu zahoří —
ať láska ta vždy mohutná a síla —
mé srdce v těle zcela přetvoří.

Ať srdce mé jak Věčná lampa plane,
za lásku Tvou, co's lidem v oběť dal —
a jedenkrát — až dohoří snad, Pane,
bys na milost i duši moji vzal.

Básně, krátké zprávy a neobvyklý list z časopisu Svatá Hora
(v poválečné době nuceně přejmenovaného na Ave Maria) z r. 1946.

Různé zprávy.

Z dopisu českého misionáře br. Vincence Jandy
z Ecuadoru na Sv. Horu.

Obdržel jsem dopis od velevážené naší dobroditelky p. Amalie Brejchové (z USA) a v něm výstřižek z novin, na němž byl otištěn Váš dopis. Nemůžete si představit moje milé překvapení. Po přečtení milých řádků padl jsem na kolena před Ukřižovaným a děkoval mu za zázračné zachování ale též bolesti nad tolikým utrpením, které jste tam přetrpěli.

Jak již víte z dopisů p. Brejchové, s pomocí Boží a milých amerických krajanů, které Vy jste povzbudil, dostavěli jsme kostel sv. Václava na misijní stanici Mendez San Wenceslao. Je 30 m dlouhý, 25 m široký, 20 m vysoký uvnitř, s věží nad kopulí a s křížem je vysoký 45 m. Je to tedy dosti veliký kostel. Vnitřek je z cedrového dřeva, kterého je ve zdejších lesích dosti. Hlavní umělecký oltář s obrazem sv. Václava, malovaný a darovaný zesnulým p. Šafaříkem. V bočních dvou kaplích jsou oltáře: P. Marie Pomocnice křesťanů a sv. Dona Boska. Zvony, posvěcené na jména: Václav, P. Maria Pomocnice křesťanů, Don Bosko, sv. Jan Nepomucký, daroval sám zemský prezident ecuadorský. Harmonium darovala jedna šlechetná paní (z hlavního města) Quita.

Po pravé straně kostela postavili jsme residenci nejd. biskupa a misionářů, za touto budovou je útulek pro hochy Kivary se školou a dílnami: stolářství, zámečnictví, obuvnictví, krejčovství a hudba. Na levé straně kostela je residence pro naše řeholní sestry P. Marie Pomocnice s útlukem pro dívky Kivarky se školou a dílnami pro ně. Mimo to postavili tam naši obětaví misionáři rozsáhlou nemocnici za přispění zdejší vlády.

Jak vidíte, vykonali naši misionáři hezkou práci **na české misií „San Wenceslao de Mendez“**. Většina milodarů na tato díla sebrána československými příslušníky u vás a ve Spojených státech amerických.

Nejdůstojnější p. biskup Msgre Comin, (z obavy o osud českého národa za okupace německé), nařídil na všech misijních stanicích zvláštní modlitby za celou českou vlast.

Nejdůstojnější p. biskup zanáší se myšlénkou onu misií v Mendez de San Wenceslao osadit - pokud to bude možno, - samými Čechoslováky. Byla by to tedy naše československá misie. Za těch 6 let, co misie je zasvěcena sv. Václavu, pokročila civilisace toho zapadlého kraje v pralesích Ecuadoru tak utěšeně, že prezident na své cestě nad tím žasl a výsledek jeho obdivu byl, že daroval pro kostel sv. Václava všechny čtyři zvony. Tak sv. Václav, kterého nehodní synové národa, kteří ještě před nedávnem poklonkovali němčům, prohlašují za kolaboranta, šíří čest našeho národa v dalekých končinách již. Ameriky a na modlitby vděčných misionářů a jejich prostých indiánských oveček ochránil nám naši otčinu.

Nezapomeňte na naši českou a zrovna svatohorskou misií v Ecuadoru!

Listárna

V závěru září letošního roku - jak jsme informovali v minulém čísle časopisu - byla na Svaté Hoře ke shlédnutí neobvyklá zajímavost: mobilní zvonohra holanďana Boudewijna Zwarta. Je až s podivem, jak malému zájmu se tato atrakce těšila v případě tří příbramských provedení, a to při stejné míře propagace jako na jiných místech, která však oplývala mnohem větším počtem posluchačů.

Proto jsem si dovilil tentokrát výjimečně vybrat z ohlasu plzeňského posluchače na plzeňský koncert Boudewijna Zwarta, který proběhl jen několik dní před akcí sva-tohorskou. Myslím, že i náš čtenář si s radostí vyslechne svědectví zapáleného fyzika, který s kromobyčejnou poezií popisuje své vnímání zvuku zvonohry.

Pavel Šmolík

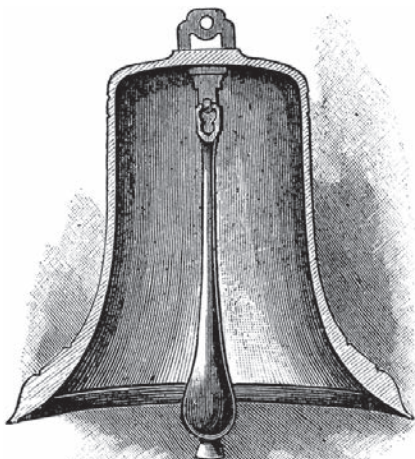
Dne 24. 9. 2012 se v 19:30 hodin v kostele sv. Bartoloměje na náměstí Republiky v Plzni rozezněla deska. Deska tak prastará, jako je lidstvo samo, a rozezněla se hlasem svým, všem tak známým, ale také již v dnešní době nepřilíši často slyšitelným. Desce v tomto až mystickém tvaru se říká zvon. Zvon je pozoruhodný svět sám. Kraluje na korunách chrámů i tam, kde se temné vody se zemí stýkají a často hledí do širé prázdnoty vod ležících před těmi, jenž se mlhy oceánů nebojí. Již je to nějaký čas, kdy strážci času a zvěstovatelé zpráv přestali dávat na odiv svůj dum a jen zahanbeně usedli do prachu prastarých temných půd. Tento obraz lze sledovat vždy, když už jejich zpěv není pro lidi tak důležitý. V letech válečných se vždy hlasy zvonů měnily na hlasy děl a létajících šrapnel a pak v době míru se mnohým podařilo opět nalézt svá srdce a rozeznít tak svůj hlas. Přesto se v dnešní čas halí mnozí spíše do šedého pláště.

V půl osmé se rozezněla deska jako volání dáv-ných časů. Vibrace se linuly do okolí a kamenné stěny směřující k oblakům odrážely dum kolem sloupoví k šedým hlavám v řadách, jenž rázem malátně oněměly. Ozval se druhý hlas a to se již hlásil ke slovu další zvon, směřící se jako zvonečky tibetských jaků.

Následovaly další hlasy a další, některé jako šted-rovečerní rolničky, jiné jak zpěv Chakrula zazna-menáný na zlatém zrcadle letců hvězdných dalek.

Ozvaly se zvony. Ozvaly se jako poslové, kterým pouze mistři rozumí. Ozvaly se za podzimní noci na starobylém místě a jejich tajemné vypravování, vznášející se prostorem, zde bude ještě dlouhou dobu po tom, co už slyšitelné pro naše uši nebude a pouze jako šepot se bude procházet po světě zítřků.

Martin Levý

ING. IVAN FUKSA VE SPOLUPRÁCI S MATICÍ SVATOHORSKOU

předvánoční benefiční koncert

ÚČINKUJÍ SÓLISTÉ NÁRODNÍHO DIVADLA

12. 12. 2012 V 19.00 HODIN

BAZILIKA NANEbevzetí PANNY MARIE NA SVATÉ HOŘE U PŘÍBRAMI

VRATISLAV KRÍŽ – BARYTON

VLADIMÍR REJLEK – TRUBKA

JOSEF POPELKA – VARHANY

NADACE ČEZ

MONS SACER
BASILICA MINOR

www.svata-hora.cz/varhany

Vstupenky v ceně 250 Kč je možné rezervovat na emailu matice@svata-hora.cz nebo si je osobně zakoupit v předprodeji ve Svatohorském poutním muzeu. Tel.: +420 318 429 943 +420 731 619 800 +420 607 531 533.

100 % ceny vstupenky bude poukázáno na konto veřejné sbírky na stavbu velkých svatohorských varhan, která byla oznámena KU Středočeského kraje dne 15. 12. 2009. Bylo vytištěno 150 ks vstupenek.

Benefiční koncert na podporu stavby velkých varhan pro svatohorskou baziliku

POZVÁNÍ NA POUTNÍ DUCHOVNÍ CESTU DO IZRAELE

Na přání P. Stanislava Příbyla, CSsR, otiskujeme tuto pozvánku:

Vážení a milí čtenáři časopisu Svatá Hora,

v březnu (2. – 11. 3.) nadcházejícího roku, který je Rokem víry vyhlášeným papežem Benediktem XVI., uskutečňuje Katolický týdeník ve spolupráci s CK Křížek poutní duchovní cestu do Izraele „Po stopách Ježíše z Judské pouště do Jeruzaléma“. O duchovní doprovod této cesty požádal Katolický týdeník P. Stanislava Příbyla CSsR, který je mnohým z Vás známý z doby jeho pastoračního působení na Svaté Hoře. P. Stanislav toto pozvání k duchovnímu doprovodu přijal a skupinu na poutní duchovní cestě doprovodí. Jak sám říká, na cestu se velmi těší. Bude se totiž jednat o jeho první pouť do Svaté země. Na tuto poutní duchovní cestu si tímto dovolujeme proto pozvat i Vás, čtenáře a příznivce Svaté Hory.

Cílem poutní duchovní cesty je poznat a zažít zemi spojenou s dějinami židovského národa, životem Ježíše Krista a působením prvotní církve. Setkání s pátým evangeliem – jak Svatou zemi označuje i Benedikt XVI. – lze uskutečnit různým způsobem. Náš způsob nebude spočívat v úspěchaných návštěvách jednoho biblického místa za druhým, nýbrž v pozvolném pronikání do biblické krajiny, do geografie Boží cesty s člověkem. Z pouště starozákonních proroků přes Betlém a Galileu dorazíme v pátek odpoledne do Jeruzaléma, abychom na místě prožili své osobní velikonoce. Naším prvotním cílem nebudou jednotlivá svatá místa, ale cesta, jejíž cíl i počátek leží v Jeruzalémě.

V průběhu cesty navštívíme a zažijeme všechna významná novozákonní místa Svaté země: Jordán, Betlém, Nazaret, Galilejské jezero s Horou Blahoslavenství i Kafarnau a samozřejmě také Jeruzalém. Podrobný program cesty získáte na www.ckkriizek.cz, popř. Vám jej rádi zašleme poštou. Konečná cena této neobvyklé cesty činí 26.990 Kč a zahrnuje v sobě veškeré náklady na leteckou dopravu i na dopravu autobusem po Izraeli, 8x ubytování ve dvoulůžkových pokojích s vlastním sociálním zařízením, 8x polopenzi, veškeré vstupy, bakšišné, český hovořícího průvodce, duchovní doprovod P. Stanislava Příbyla CSsR i cestovní zdravotní pojištění.

Přihlásit se lze na adrese CK Křížek (Hájčkova 206/15, 143 00 Praha 4, tel.: 241 911 248, nebo 732 922 737), popř. na e-mailové adrese: info@ckkriizek.cz. Uzávěrka přihlášek je 28. 12. 2012. Doporučujeme však přilíši s přihláškami neotálet, neboť poutní duchovní cesty pořádané ve spolupráci s Katolickým týdeníkem bývají zpravidla velmi brzo vyprodané.

Již dnes se těšíme na setkání s těmi z Vás, kteří pozvání k pouti budou moci přijmout. A na ty z čtenářů časopisu Svatá Hora, kteří pozvání přijmout nemohou, budou zcela jistě pamatovat účastníci této poutní duchovní cesty ve svých přímluvných modlitbách ve Svaté zemi.

Dr. theol. Petr Křížek

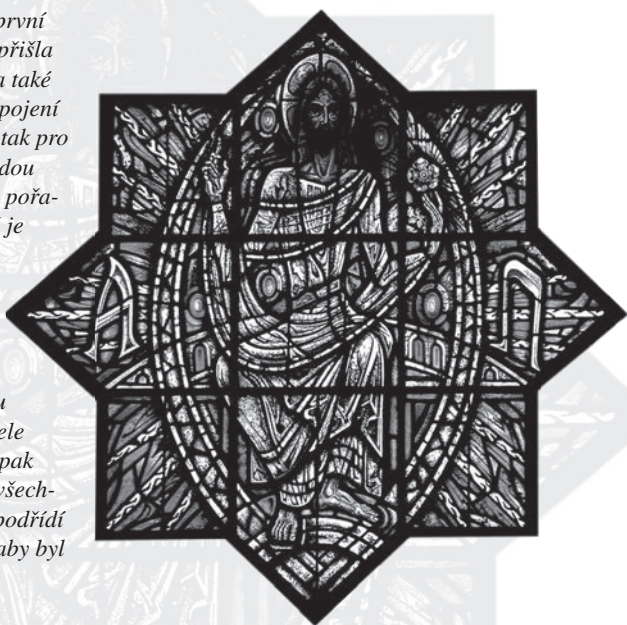
Ježíš, Král pokoje

Další církevní rok se pomalu blíží ke konci a my jsme jej už prakticky zakončili poslední nedělí, jak jinak než slavností Ježíše Krista Krále. Ježíš jediný je skutečně hoden tohoto titulu. Je králem nejen svého lidu, ale je také králem všeho tvorstva, dějin a času, Je Alfou i Omegou, Prvním i Posledním, ale především Prvorozeným z mrtvých, Božím Beránkem, který už neumírá, smrt ani nic ostatní nad ním nemůže mít vládu.

Tématy biblických čtení ke konci církevního roku prochází často téma eschatologie, vztahující se na poslední, konečné či spíše budoucí časy. Časy, které nás čekají a které přijdou v době, kterou zná pouze Bůh Otec. Je to tedy pro nás tajemství. Tajemství reálné, přislíbené, ale dosud skryté. A to je jistě dobře, protože nás to trvale udržuje ve stavu užitečného bdění a očekávání. Je to také tajemství pro nás asi těžko představitelné. Vždyť kdo z nás si dovede do důsledku představit to, co nám Písmo svaté říká o konci věků a druhém příchodu Krista. Slunce i měsíc se zahalí tmou, hvězdný svět se zachvěje, hvězdy budou padat z nebe atd. Různé pohromy, které známe, jako zemětřesení, tsunami, tornáda jsou asi jen nepatrným zlomkem apokalyptického dění podle Písma. A jak v nás i tyto události vzbuzují obavy a strach.

Kristus vstal z mrtvých, a to jako první z těch, kteří zesnuli. Protože smrt přišla skrze člověka, přijde skrze člověka také vzkříšení mrtvých. Jako totiž pro spojení s Adamem všichni propadli smrti, tak pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu. Ale každý v tom počítá, jaké mu patří: na prvním místě je Kristus, pak ti, kteří jsou Kristovi, až přijde. Potom nastane konec, až odevzdá své království Bohu a Otcí a až zlomí vládu všech možných knížat, mocností a sil. On totiž musí kralovat, „dokud mu Bůh nepoloží všechny jeho nepřátele k nohám“. Jako poslední nepřítel pak bude zničena smrt. A až mu bude všechno podřízeno, tehdy se i sám Syn podřídí tomu, který mu všechno podřídil, aby byl Bůh všechno ve všem.

(1 Kor 15,20-26.28)

Kolik už bylo v dějinách světa těch, kteří předpovídali různé konce světa v různých podobách? Nejaktuálnější taková předpověď vychází z mayského kalendáře a konec světa předpokládá letos, v roce 2012.. Na toto téma vznikl dokonce i film, který je možné shlédnout v kinech. A lidé z těchto falešných předpovědí dokázali dělat nejrůznější zkratová rozhodnutí, včetně hromadných sebevražd, zcela mylně a zbytečně. Myslím, že nám nepomůže nikterak vypočítávat, pasivně čekat a znepokojoval se a především rezignovat na život. To by teprve byl konec, nebo spíše začátek našeho konce.

Veškerá apokalyptická literatura Písma měla vždy za úkol ne uvést v zmatek a zoufalství, ale naopak posílit, povzbudit. Odpověď na všechny otázky tajemství posledních událostí světa, které najdeme v Písmu a které mohou neznalé znepokojoval, je zase Boží zjevení Slovo. Přesněji řečeno osoba Božího Syna, Ježíše Krista. Komplexní pohled na jeho narození, život, učení a smrt na kříži. A na slova, která na kříži vyslovil. Především „Dokonáno jest.“ Ano, Ježíš dokonat vše, co bylo třeba dokonat, dal do pořádku vše, co bylo třeba, ve vztahu mezi námi a Bohem a tedy i naší věčností. Z toho, že Ježíš vstal z mrtvých, pro nás vyplývají trvalé důsledky. Ježíš se za nás vydal v oběť, usedl po Boží pravici a teď už jen čeká, až mu budou jeho nepřátelé položeni k nohám. Ježíš je tedy trvale v pozici Pána, Vítěze a Krále, v moci a slávě a jednou se nám tak i viditelně ukáže.

Přenesme se nyní na chvíli do velikonočního období, a to bychom měli dělat každý den což bychom měli dělat každý den a děláme to při mši svaté, kdy jeho slavné Vzkříšení vyznáváme. Co Ježíš zvěstuje jako první ženám a učedníkům: „ Pokoj vám, buďte zdraví, nebojte se.“ Tedy jste vykoupeni, Já jsem Vzkříšení a Život, každý, kdo věří ve mne, následuje mne, slyší můj hlas, žije podle pravdy, nezahyne, ale bude mít život věčný. Tohoto velikonočního poselství se trvale držíme, podle těchto slov se snažíme zařídit a žít a s nadějí očekáváme pozhnaný příchod našeho Spasitele.

A konec konců, kdo by se bál ztělesněné Boží lásky, Ježíše Krista?

Jistě jeho příchod bude nad naše očekávání, majestátný, mocný, to nás má vést k posvátné Boží bázni, duchu pokání, ale ne ochromujícímu strachu. Vždyť opravdová láska vyhání strach a Ježíš nás přece nazval svými přáteli, bratry a sestrami, kteří mají plné právo na spo-lečenství s Ním a na pravý Boží pokoj, jež nám Ježíš při poslední večeři zanechal, ať už se bude dít cokoliv, kdykoliv.

P. Roman Janáč, CSsR

Duchovní slovo

Kristus – Pastýř a Král

P. Stanislav Příbyl, CSsR

Homilie, která zazněla při mši svaté 20. 11. 2011 v 9.00 hodin.

Milí bratři a sestry, vážení posluchači,

jak ten čas letí! Opět stojíme na konci liturgického roku. Je jako nekonečná smyčka, která začíná a končí u Krista. On je totiž ten, kterého všichni očekávali, on je ten, který pro nás sestoupil z nebe a stal se člověkem z Panny Marie, on je ten, který pro nás žil, pro nás trpěl, ten, který nás vykoupil smrtí na kříži, on je také ten, který sedí po pravici Otce a je králem nebe i země, on je ten, na kterého čekáme, a který přijde. Svorkou této smyčky liturgického roku je očekávání Krista, jak to voláme během mše svaté: „Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste.“

V dnešních biblických čteních se nám Bůh objevuje ve dvojí podobě. V prvním čtení a v responsoriálním žalmu jako pastýř, ve druhém čtení a v evangeliu jako Král.

Pastýř je ten, kdo pečuje o své stádo. Boží vláda má tedy podobu této péče. Slovo král nám připomíná všechny, kteří vládnou. Ale mají tito vládcí skutečně starost o blaho svého lidu? Politikou otráasají skandály, v nichž se ukazuje slabost člověka a jeho náchylnost zaměřit službu druhým za službu sobě a svým zájmům. Ono pokušení moci je skutečně těžkou a velmi nakažlivou nemocí. A nemusí k tomu člověk být králem. Možná právě ti králové, kteří byli od malička vychováni pro trůn, byli a jsou imunní vůči této chorobě panovat pro svůj vlastní prospěch. Možná právě skutečnost, že je někdo vytažen z davu a náhle ustanoven vládcem, působí nejruznější selhání. Unést fakt, že mohu více než jiní, není vskutku snadné. Tato choroba nás může ale potkat v každé životní situaci, není to jen choroba vládců. Můžeme se s ní setkat dokonce v rodinách. Kolik dětí má zničené roky, které by měly být nejkrásnějšími v životě, když rodiče nepochopili, že dítě není ozdoba nebo nedopatření, ale drahocenný život, o který je třeba pečovat a kvůli němuž je potřeba se vzdát mnohého, protože rodič není pán, ale služebník nového života.

Jaký je lék na tuto nemoc? Je to postoj služby. „Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil,“ (Mt 20, 28) říká Písmo svaté. Když se Kristus, kterého dnes oslavujeme jako Krále, nebál sloužit, není to nic ponižujícího ani pro nás. Naopak, službou člověk roste k opravdové velikosti. To je jeden z paradoxů křesťanství.

Jak jsem již zmínil, druhé čtení a evangelium nám představuje Krista jako Krále, vládce, soudce. Když slyšíme ono vyprávění o konci světa a posledním soudu z evangelia podle Matouše, asi nám vyvstane před očima nádherná Michelangelova freska Posledního soudu v Sixtinské kapli ve Vatikánu. Kristus vládne a soudí, je garantem konečné spravedlnosti. Spravedlnosti, které my se tolik bojíme, protože slovo soud máme spojeno především s trestem. Ano, v tomto textu je také řeč o zavržených, ale nejdříve se mluví o „požehnaných mého Otce“. Zajímavé je měřítko, podle něhož se soudí. Je to soubor skutků milosrdenství.

Tak se nám uzavírá kruh. Jen služba, konkrétní služba konkrétnímu člověku, ve kterém vidíme Krista samotného, je spasitelná. Nechť je to poučné především pro ty, kteří by rádi vyznávali jakési „výběrové“ křesťanství, čistou filosofii nebo teologii, při níž by si neušpinili ruce. Být křesťanem, vyvoleným, zasloužit si nebe, znamená vidět Krista ve všech těch znevýhodněných: hladových, žízniých, cestujících, nahých, nemocných a uvězněných.

Kristus nemá dvojí tvář. Je zároveň pastýřem, který pečuje o svůj lid, i králem, který mu vládne. Vládne tím, že slouží, a zákonem jeho království je služba. Chceme-li s ním kralovat, je potřeba, abychom jej následovali. V těch, kterým sloužíme, se pak nesetkáme jen se svými bližními, ale s ním samotným.

V dějinách našeho národa jsme měli mnoho takových, kteří podle vzoru Kristova chápali vládnutí jako

službu. Jmenujme jen tři: jeden stojí na začátku naší historie, jeden na vrcholu slávy národa, kdy Čechy byly skutečně středem světa, jeden je potom drahokamem v moderních dějinách. Mám na mysli svatého Václava, Karla IV. (kterému bylo při křtu dáno jméno Václav) a blahoslaveného Karla Habsburského. O svatém Václavu se píše v legendách, že „jednal laskavě a štedře, když vykupoval nesvobodné děti na svobodu a dělal z nich Kristův majetek. Bořil vězení a šibenice z obavy, aby krev bližního nebyla nespravedlivě souzena“ (LSV, čtení páté). Jeho život je nám dobře znám. Na konci éry českých králů potom stojí postava blahoslaveného Karla Habsburského, člověka, který usiloval o mír a snažil se o ukončení První světové války, aby pak zemřel ve vyhnanství.

Pro mě je jedním z největších královských vzorů osoba krále českého a císaře římského Karla IV. Koncem listopadu si připomínáme výročí jeho úmrtí (+29. 11. 1378), a tak je přirozené, že nám tato postava českých dějin vyvstane před očima právě v těchto dnech. Karel IV. po sobě zanechal obrovské dílo. Založil pražskou gotickou katedrálu a Karlštejn, Karlova univerzita i Karlův most nesou jeho jméno. Karlovo náměstí v Praze poukazuje na fakt, že tento panovník založil Nové město pražské. Kromě toho – a to už je poněkud méně známé – po sobě zanechal také literární dílo. Nejen jako inspirátor, ale jako skutečný autor. Asi známe jeho vlastní životopis *Vita Caroli*, který je nejen popsáním jeho vlastního života, ale má být jakýmsi „knížecím zrcadlem“ ideálního vládce. Ke stejnému účelu sloužily *Moralities*, jím samým pořízené výpisky z Písma svatého a dávných myslitelů. Rovněž *Korunovační řád*, který vydal, prozrazuje, jakou měl představu o povaze vládnutí, kralování. Před několika lety zvítězil v národní anketě jako „největší Čech“. Co tedy píše tento nejslavnější z Čechů?

„Když pak budete kralovat po mně, ozdobeni korunou královskou, pomněte, že i já jsem kraloval před vámi a že jsem obrácen v prach a hlínu čerou. Podobně i vy upadnete v nic, přecházejíce jako stín a jako květ polní. Co je platna urozenost aneb hojnost věcí, není-li přidáno čisté svědomí s pravou vírou a s nadějí na svatě ozdknění?“ (VC II)

„Nezávidíte jeden druhému, ale mějte raději lásku mezi sebou, neboť závist plodí zášť. Kdo nenávidí, není milován a ve své zlobě zahyne. Kdo však má lásku, miluje a je milý Bohu i lidem. Bude-li se chtít vaše srdce povyšovat, pokořte se, nechtě k vám neukročí noha pýchy.“

Pýcha je nemilá Stvořiteli i lidem šlechetným, proto nemá pyšný milosti ani u Boha, ani u lidí. Zdrtí ji pak Bůh na konci. „sesazuje mocné z trůnu a z prachu pozdvihuje ponížené“, aby seděli s knížaty a obdrželi trůn slávy. [...] Strážte se [...] všeho hříchu v útlém věku, neboť malá chyba na začátku velikou bude na konci.“ (VC II)

„Královskou důstojnost zdobí, když ji poslouchá lid jí podřízený. A stejně tak ji zdobí, když se král stará víc o to, jak se mají lidé, než jak se má on sám, protože král je spjat s lidmi jako je duše spjata s tělem.“ (M 16/1)

„Poslušnost z lásky je pevnější než poslušnost z nadolády a strachu.“ (M 16/14)

„Deset je přikázání Božích. Devět z nich je obsaženo v desátém, tedy v lásce k Bohu.“

A tato láska či náklonnost sama jediná ozdává díj Bohu a zasluhuje milost od Pána.“ (M X)

KAREL IV. OTEC VLASTI

„A nakonec přidávám rozjímání Karla IV., které je svědectvím jeho lásky a úcty k Panně Marii, lásky a úcty rytíře i hluboce věřícího člověka.“

Toto jsou duchovní výklady pana Karla, římského a českého krále:

„Ach Marie, komnato utěleného Slova.

Jsi studna, z níž lidská přirozenost načerpala živou, na věky tryskající vodu.

Jsi nejjasnější drahokam panenství, do jehož čistoty Boží slunce rozlilo své paprsky. Když se v tobě paprsky odrazily, osvětily naše temnoty a svou ořelostí rozžehly lidská srdce, aby se spalovala láskou k Bohu. Věrně se podobáš orlici, která v povětrí předstihne ostatní tovary, ač ji nesou křídla prosté barvy. Právě tak jsi ty pověřím vylétla nad všechny sbory andělů, ač tě nesla ctnost prosté pokory. O orlich křídlech zvolal i Jan v Apokalypse, že byla dána ženě spějící k porodu.

Když ses jako orlice pozvedla do výše a hrála ses láskou slunce, omladila jsi starobu celého lidského rodu a lázní nového zrození jsi smyla stáří.

Jsi pravá matka milosti. Jméno matky provinění, jež nás svým hříchem oslepila, jméno Eva, obracíš v Ave. Jím nás zavolej.

Ve své laskavé moudrosti jsi nás vydala světlu. Jako orlice nastavuje slunci mláďata, nastavila jsi ty, když jsi zahnila mračno starého šera, pravému slunci nás. Aby se jeho žářem osvětlily naše smrtelné oči. Proto před tvou tvář touž adoptivní syn, jemuž tě touž syn na kříži svěřil, nosí znamení orlice, jako odznak pokory a vítězství. On nesl i palmu tvého panenství. “(M VIII)

O dnešní slavnosti, drazí bratři a sestry, milí posluchači, hledíme k nebi ke Kristu Králi s důvěrou, že u něho je spravedlnost i milosrdenství. On sám, vládce nebe i země nám ukazuje, že vládnout znamená sloužit. Mnozí (nejen) slavní (nejen) z našeho národa dokázali, že tato cesta je možná, krásná a že vede do cíle, tam, kde jeho – Kristovo – království bude bez konce. Tam nás čeká, jak doufáme a toužíme, život budoucího věku. Amen.

P. Stanislav Přibyl, CSsR

Slevový kupón

Svatohorská čokoláda

SLEVA 10%

www.svata-hora.cz

Sacro Montana
http://shop.svata-hora.cz

MONS SACER
BASILICA MINOR

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2013

13. 2. – 16. 2.	13.00	Příprava na Velikonoce pro každého	P. Miloslav Kabrda, SDB 1.200 Kč
20. 2. – 22. 2.	13.00	Setkání pastoračních asistentů AP	P. Michal Němeček
7. 3. – 10. 3.	15.00	Malé exercicie pro dospělé křesťanky a křesťany: Jak předejít zklamání v církvi	P. Dr. Ondřej Salvét 1.200 Kč
11. 4. – 14. 4.	13.00	Exercicie pro zdravotníky a ty, kteří pečují o druhé	Mons. Aleš Opatrný 1.200 Kč
6. 5. – 10. 5.	8.30	Rozjímání se zakladateli řádů a kongregací	P. Zdeněk Šilhánek, CSsR 1.510 Kč
20. 5. – 24. 5.	8.30	Jak prohloubit svůj duchovní život	P. Josef Michalčík, CSsR 1.510 Kč
27. 5. – 31. 5.	13.00	Život z víry	P. Jan Sokulski, CSsR 1.600 Kč
20. 6. – 23. 6.	13.00	Exercicie pro rozvedené i znovu sezdané	Mons. Aleš Opatrný 1.200 Kč
15. 7. – 19. 7.	8.30	Žít v pravdě a lásce	P. Angelo Scarano 1.510 Kč
22. 7. – 26. 7.	8.30	Duchovní boj: boj proti hříchům podle Písma a učení otců	P. Angelo Scarano 1.510 Kč
12. 8. – 16. 8.	8.30	Exercicie pro pedagogy, studenty ad. Boží pedagogika	P. Petr Beneš CSsR 1.510 Kč
19. 8. – 23. 8.	13.00	Žít podle Ducha	P. Jan Sokulski, CSsR 1.600 Kč
25. 8. – 31. 8.	8.30	Exercicie pro kněze I.	P. Miloslav Kabrda, SDB 2.310 Kč
2. 9. – 6. 9.	8.30	Eucharistie - naše posvěcení	P. Jozef Andrejčák, O. Cr. 1.510 Kč
16. 9. – 20. 9.	8.30	Jak prohloubit svůj duchovní život	P. Josef Michalčík, CSsR 1.510 Kč
26. 9. – 28. 9.	13.00	Exercicie pro varhaníky, hudebníky, chrámové zpěváky	P. Christian M. Pšenička, OPraem 1.200 Kč
30. 9. – 4. 10.	8.30	Mistře, co dobrého mám dělat, abych získal věčný život?	P. David Horáček, CSsR 1.510 Kč
7. 10. – 11. 10.	8.30	Rozjímání se zakladateli řádů a kongregací	P. Zdeněk Šilhánek, CSsR 1.510 Kč
18. 10. – 20. 10.	13.00	Setkání pastoračních asistentů AP	P. Michal Němeček -
21. 10. – 25. 10.	8.30	Věřím	P. David Horáček, CSsR 1.510 Kč
3. 11. – 9. 11.	8.30	Exercicie pro kněze II.	P. Vladimír Málek 2.310 Kč
10. 11. – 16. 11.	8.30	Exercicie pro kněze III.	Mons. Aleš Opatrný 2.310 Kč
21. 11. – 24. 11.	13.00	Krásná literatura a duchovní život	P. Petr Beneš CSsR 1.200 Kč
28. 11. – 1. 12.	13.00	Ohlédnutí za Rokem víry	P. Stanislav Příbyl, CSsR 1.200 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večer v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden u konkrétních kurzů. Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex.dum@svata-hora.cz případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>. Informace: +420 731 619 800.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

8. 12.	Slavnost P. Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu. Ranní rorátní mše v 6.00. Další mše v 7.00, 9.00, 10.00 (mše sv., při níž David Horáček , CSsR, přijme z rukou Mons. K. Herbsta jáhenské svěcení). a 17.00.	
13. 12.	Varhany a struny . Varhanní koncert P. Šmolíka v 19.00 v rámci cyklu 10x varhany pokaždé jinak. Host: Musica Podberdensis. Podrobné informace na www.pavelsmolik.cz .	Pavel Šmolík – varhany, Musica Podberdensis
15. 12.	Ranní rorátní mše v 6.00. Další mše v 7.00 (tichá mše sv.), 9.00 a 17.00.	
22. 12.	Ranní rorátní mše v 6.00. Další mše v 7.00 (tichá mše sv.), 9.00 a 17.00.	
24. 12.	Štědrý den. Ranní rorátní mše v 6.00. Další mše v 7.00 (tichá mše sv.) a 9.00. Mše v 17.00 není. „ Půlnoční “ mše svatá v 16.00. Hudba: J. J. Ryba, Česká mše vánoční, pastorely.	SHS
25. 12.	Boží hod vánoční . Mše svaté v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30. Hudba při mši svaté v 9.00: Hudba: J. V. Rathgeber – Missa civilis, vánoční písně Adama Václava Michny.	SHS
26. 12.	Sv. Štěpána , mučedníka. Mše svaté v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30. Vánoční koncert Svatohorského chrámového sboru v 16.30.	SHS
31. 12.	Sv. Silvestra , památka. Mše svaté v 7.00, 9.00, 17.00. Ve 22.30 mše svatá na závěr občanského roku.	

2013

1. 1.	Matky Boží P. Marie , slavnost. Mše svaté v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30.	
6. 1.	Zjevení Páně (Tří králů), slavnost.	
21. 1.	108. výročí povýšení Svaté Hory na basilicu minor , svátek. Možnost získání plnomocných odpustků.	
13. 2.	Popeleční středa . Udělování popelce při všech mších.	

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře

Neděle:

Areál otevřen 6.30 - 17.00

Mše svatě v 7.30, 9.00 (se sborem), 11.00 (pro rodiny s dětmi) a 15.30

Modlitba posvátného růžence v 15.00, zpívané nešpory v 16.15

Před mši svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Požehnání milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a po nešporách v 16.15

Pondělí - sobota:

Areál otevřen 6.30 - 18.00

Mše svatě v 7.00, 9.00 a 17.00

Modlitba posvátného růžence v 16.30

Před mši svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Požehnání milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.00, 9.00 a 17.00

Schody:

Svatohorské schody otevřeny 8.00 - 17.00 (v zimě jen do 15.30). Přístup z ambitu dočasně uzavřen.

Svátoost smíření:

Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mši svatou, na požádání kdykoli.

Svátoost křtu:

Je vhodné, aby rodiče křtěného dítěte absolvovali přípravu ve své farnosti.

Svátoost manželství:

Je třeba, aby se zájemci o tuto svátoost o ni ucházeli u faráře v místě svého bydliště.

V úterý

katechismus pro dospělé.

Ve čtvrtek

po odpolední mši svatě půlhodinová adorace.

V pátek

mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské.

V sobotu

po mši svatě v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou, e-mailem prosba@svata-hora.cz, formulářem na <http://www.svata-hora.cz>, nebo je předat osobně v sakristii.

V sobotu

po mši svatě v 9.00 hodin setkání ministrantů. Kontakt: ministranti@svata-hora.cz.

3. neděle v měsíci

přenášá mši svatou v 9.00 Radio Proglas.

Jedenkrát v měsíci

v 16.30 latinské zpívané chorální nešpory. Návčik v 16.00.

V postní době

v pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 křížová cesta místo modlitby posvátného růžence.

V květnu

denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svatě májová pobožnost s katechezí.

Úřední hodiny farního úřadu

pondělí - pátek: 9.00 - 12.00; 13.00 - 15.30

Prodejna knih a poutního zboží, Svatohorské poutní muzeum a průvodcovská služba

Provozuje Sacromontana, s.r.o., IČ: 27363261, DIČ: CZ27363261, odp. os. Martina Jechortová.

Kontakt: +420 318 429 943, +420 731 619 800, fax: +420 318 429 934, e-mail: prohlidka@svata-hora.cz,

E-shop: <http://shop.svata-hora.cz>

Otevírací doba Svatohorského poutního muzea a prodejny poutního zboží neděle: I. - XII.: 9.00 - 17.00

pondělí - sobota: I. - III. & XI. - XII.: 10.00 - 15.00 • IV. - V. & IX. - X.: 9.00 - 16.00 • VI. - VIII.: 9.00 - 17.00

Expozice Svatohorského poutního muzea ke zhlédnutí v rámci prohlídky zdarma. Mimo prohlídku vstupné 10 Kč.

Prohlídka areálu s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V. - IX. denně v otevíracích hodinách muzea, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou Svatohorského poutního muzea.

Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Cena prohlídky 70 Kč / 50 Kč, rodinné vstupné 190 Kč, cizojazyčný výklad 100 Kč / 80 Kč, děti do 6 let zdarma.

Prohlídka s koncertem. Po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na nové chórové varhany v bazilice. Český výklad 140 Kč / cizojazyčný výklad 200 Kč.

Prohlídkový okruh Svatá Hora v čase i nad časem zahrnuje projekci filmu o Svaté Hoře v Mníšecké kapli, prohlídku stálé výstavy na letním kůru a Svatohorského poutního muzea. Vstupné 50 Kč / 30 Kč, rodinné vstupné 130 Kč.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel.: 777 127 245, e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>.

Vychází 6x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu - dobrovolný dar

(náklady na 1 výtisk činí 15,- Kč + poštovné). Řídí redakční rada, zodpovídá P. Anton Verbovský, CScR.

Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima spol. s r. o. Expedici zajišťuje Karmelitánské nakladatelství, s. r. o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání pište na adresu redakce.

Hudba stmeluje lidi, překračuje hranice mezi lidmi i národy.
Hudba duchovní pak přibližuje člověka Bohu.

Zdeněk Fous, dlouholetý člen Svatohorského chrámového sboru.

Vitání procesí - tradice dnes již bohužel zaniklá. V pozadí rekonstrukce klenebního oblouku ambitu.